

**Zápis
z konzultačního dne k přestupkové problematice
konaného odborem všeobecné správy Ministerstva vnitra
pro zpracovatele přestupkové agendy
dne 13. 12. 2016**

Dne 13. 12. 2016 se od 10.00 hod. uskutečnil formou konference konzultační den (dále jen „KD“) pro krajské úřady (dále též „KÚ“) k přestupkové agendě v gesci odboru všeobecné správy (dále jen „OVS“) Ministerstva vnitra (dále též „MV“).

KD se za Ministerstvo vnitra zúčastnili: JUDr. Ivana Breburdová, JUDr. Myron Zajonc, Ing. Mgr. Jan Strakoš, Mgr. Zuzana Šrámková a Mgr. Iveta Maršová z OVS a Mgr. Jan Potměšil z odboru bezpečnostní politiky a prevence kriminality (dále jen „OBP“). Jako speciální host vystoupila Mgr. Bc. Radka Paulová, ředitelka Rejstříku trestů ČR (dále též „RT“).

JUDr. Ivana Breburdová všechny přítomné účastníky KD přivítala a poté bylo přistoupeno k prvnímu bodu programu.

**I. a) Vystoupení ředitelky RT k evidenci přestupků – první poznatky
a zkušenosti z provozu**

Mgr. Bc. Radka Paulová v úvodu svého vystoupení¹ nejprve připomněla, že do Evidence přestupků (dále též „EP“) se zapisují pravomocná rozhodnutí o přestupcích uvedených v § 91 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „PřesZ“), pokud ke spáchání přestupku došlo ode dne nabytí účinnosti zákona č. 204/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, (dále jen „novela PřesZ“), tedy od 1. 10. 2016. V této souvislosti uvedla, že RT vydává orgánům veřejné moci (dále jen „OVM“) opis, nikoliv výpis [k tomu viz § 16j odst. 1 zákona č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o RT“)] a že RT tento opis vydá na základě (správně vyplněné) žádosti OVM vždy. Upozornila však na nejčastější chyby při vypisování žádosti o opis z EP, kdy zejména zdůraznila, že v případě žádosti o opis k osobě cizince nesmí žádající OVM ponechat v příslušné kolonce Českou republiku, musí uvést příslušný stát (pozn.: cizinci nejdou přes základní registry, resp. Registr obyvatel).

¹ Viz Příloha č. 1 k tomuto zápisu = prezentace RT k uvedenému tématu.

Dále jmenovaná pohovořila o celkové koncepci Informačního systému evidence přestupků (ISEP) a zabývala se problematikou sdílení informací o údajích vedených v EP, kdy připomněla důležitost agendy A1149 (Přestupkový zákon), resp. ohlášení působnosti jednotlivých OVM v této agendě. Uvedla, že v současné době se řeší problém s přístupem soudů do EP s Ministerstvem spravedlnosti. Pokud jde případně o jiné OVM, které nemohly ohlásit působnost v agendě A1149, neboť v této nejsou uvedeny, zde se po dohodě, která vzešla z jednání mezi zástupci oddělení registru práv a povinností odboru eGovernmentu, oddělení informačních systémů odboru eGovernmentu MV a Policejního prezidia ČR, očekává, že stávající jednoagendový formulář (CzechPOINT) bude změněn na „multiagendový“ formulář, skrze který se budou moci přihlašovat.

Dále jmenovaná pohovořila o jednotlivých procesech, tj. o způsobu zápisu do EP (tj. o dvou možných cestách, a to buďto přes příslušné formuláře CzechPoint@Office anebo přes webovou službu, jejíž popis je dále dostupný na stránkách www.portal.justice.cz), o změně zápisu, o zmylnění zápisu a o zrušení záznamu.

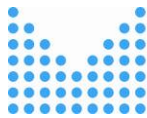
K dotazu KÚ Karlovarského kraje (*„Uvažovalo se o vytvoření mobilních aplikací EP pro městské policie. Probíhají přípravy na její spuštění? V jaké jsou fázi a kdy lze funkční aplikaci pro komfort práce městských strážníků očekávat?“*) jmenovaná uvedla, že pilotní provoz mobilních aplikací CzechPOINT byl spuštěn.

Zcela závěrem jmenovaná doporučila správním orgánům, aby případné další dotazy k EP zasílali na adresu: isep@rejtr.justice.cz.

I. b) Vystoupení zástupce OBP k problematice práva shromažďovacího

Zástupce OBP upozornil na novinky² v oblasti práva shromažďovacího v důsledku přijetí zákona č. 252/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů, ke kterým bude OBP zpracovávat metodický manuál. Požádal o zaslání aktuálních kontaktů na jednotlivé krajské koordinátory na adresu: katerina.jamborova@mvcv.cz nebo jan.potmesil@mvcv.cz a dále přítomné pozval na konferenci k uvedené problematice, která se uskuteční v hotelu Zařízení služeb Ministerstva vnitra Solenice ve dnech 14. – 15. 2. 2017.

² Viz Příloha č. 2 k tomuto zápisu = prezentace OBP k uvedenému tématu.

II. Odpovědi na dotazy některých KÚ, které MV obdrželo v souvislosti s konáním KD

1) Odpovědnost za přestupek spáchaný českým občanem, konkrétně poslancem Evropského parlamentu

V § 9 odst. 3 PřesZ se hovoří pouze o poslancích a senátorech a disciplinárním řízení dle jednacích řádů Poslanecké sněmovny a Senátu České republiky. Myslíte, že poslanec Evropského parlamentu požívá výsad imunity?

Odpověď:

Odpověď na tuto otázku je třeba hledat v právních dokumentech Evropského parlamentu, konkrétně v Jednacím řádu Evropského parlamentu (znění pro 8. volební období), Hlavě I. (Poslanci, Orgány parlamentu a Politické skupiny), Kapitole I. (věnující se poslancům Evropského parlamentu), v článku 5 (s názvem Výsady a imunity), a dále v odst. 1, v němž se uvádí, že poslanci požívají výsad a imunit v souladu s Protokolem (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie.

Ve zmíněném protokole je to čl. 9 písm. a). Podle tohoto ustanovení platí, že v průběhu zasedání Evropského parlamentu jeho členové **na území vlastního státu požívají imunit přiznaných členům parlamentu vlastního státu**. Podle písm. b) na území všech ostatních členských států nemohou být zadrženi ani soudně stíháni. Dále platí, že jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Evropského parlamentu a při návratu z něj. Imunity se nelze dovolávat v případě přistižení při činu; Evropský parlament je oprávněn svého člena imunity zbavit.

Z výše uvedeného vyplývá, že pokud se přestupku na území ČR dopustí český poslanec Evropského parlamentu, nachází se ve stejném postavení jako poslanec Parlamentu ČR a má tedy možnost volby (viz čl. 27 odst. 3 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava ČR, ve znění pozdějších předpisů, a § 9 odst. 3 PřesZ).

Pokud jeho přestupek nebude projednávat příslušný správní orgán (tj. podle místa spáchání přestupku), bude se věcí zabírat příslušný výbor Evropského parlamentu.

V tomto směru odkazujeme např. na zprávu Výboru pro právní záležitosti Evropského parlamentu ze dne 16. 7. 2015 o žádosti o zbavení Janusze Korwina-Mikkeho imunity (2015/2012(IMM)) v souvislosti s jeho dopravním přestupkem (upozorňujeme však na odlišnost polských předpisů, zde je totiž vyžadováno, aby i v případech přestupků či méně závažných trestných činů byl poslanec zbaven imunity příslušným orgánem, tedy v tomto případě Evropským parlamentem).

2) Neuposlechnutí opakovaných výzev starosty při konání zastupitelstva

Má starosta v rámci konání zastupitelstva pravomoci jako úřední osoba a pokud dával výzvy v rámci tohoto jednání směrem k veřejnosti z řad občanů (neboť bylo

rušeno jednání), dalo by se to posuzovat jako neuposlechnutí výzvy (viz příložený příkaz)?

Odpověď:

Podle našeho názoru ne.

Předně je třeba uvést, že působnost starosty obce (města) je stanovena § 103 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o obcích“). Tato se vztahuje k výkonu samostatné působnosti jako jednoho z orgánů obce, směřujících k zabezpečení „fungování“ obce jako právnické osoby (dále jen „PO“). Starostovi obce není zákonem o obcích, ani jinými zákony, stanoven přímý výkon přenesené působnosti (kromě ustanovení § 103 odst. 4 písm. f) a § 109 odst. 1 zákona o obcích), tedy z hlediska § 14 odst. 1 a § 15 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „SŘ“), není při výkonu samostatné působnosti „úřední osobou“, a není správním orgánem ve smyslu § 1 odst. 1 správního řádu (podle § 109 odst. 3 písm. b) zákona o obcích přenesenou působnost vykonává obecní úřad).

Podle § 103 odst. 5 starosta „zpravidla“ řídí zasedání zastupitelstva obce. Podle § 96 zákona o obcích zastupitelstvo obce vydává jednací řád zastupitelstva obce. Tento vnitřní předpis stanoví podrobnosti o jednání zastupitelstva. Měl by stanovit i případné postupy, pokud je tento řád porušen. Jejich porušení podle našeho názoru automaticky nelze považovat za přestupek, včetně neuposlechnutí výzvy předsedajícího jednání zastupitelstva obce³.

Znakem přestupku podle § 47 odst. 1 písm. a) PřesZ je neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci. Vzhledem k tomu, že zákon starostovi nesvěřuje pořádkovou pravomoc vůči veřejnosti, starosta nemůže vydávat výzvy, jejichž neuposlechnutí by mohlo zakládat naplnění této skutkové podstaty přestupku.

Pozn. k příloženému příkazu: i když PřesZ, ve znění k 31. 12. 2004, definoval přestupek podle § 47 odst. 1 písm. a) jako „neuposlechnutí výzvy veřejného činitele při výkonu jeho pravomoci“, lze naši odpověď aplikovat i na tento příkaz. Z tohoto pohledu jej lze definovat jako nezákonný.

3) Neoprávněné užití vysokoškolského titulu

Osoba při uzavření kupní smlouvy na nemovitost v minulosti neoprávněně uvedla u svého jména titul absolventa vysoké školy. Na základě vkladu kupní smlouvy do katastru nemovitostí je tento titul před jejím jménem doposud zapsán v katastru nemovitostí na příslušném listu vlastnictví. Lze takovéto jednání posoudit,

³ V této souvislosti nicméně odkazujeme též na Zápis z KD z 11. 3. 2014, kde již byla řešena problematika narušování veřejného zasedání zastupitelstva občanů.

za předpokladu, že je prokázáno, že dotyčná osoba titul neoprávněně užila úmyslně (což je pravděpodobné s ohledem na fakt, že smlouvu vlastnoručně podepsala a lze předpokládat, že si ji před podpisem přečetla), jako trvalý přestupek? Lze to, že údaj o vlastníkovi nemovitosti, obsahující i jím při uzavření kupní smlouvy neoprávněně užitý vysokoškolský titul, je doposud zveřejněn v katastru nemovitostí, považovat za udržování protiprávního stavu, nebo je tuto skutečnost namíste hodnotit spíše jako škodlivý následek přestupku podle § 21 odst. 1 písm. d) PřesZ, který byl dokonán neoprávněným uvedením titulu v kupní smlouvě, resp. podpisem takové smlouvy dotyčnou osobou?

Odpověď:

Posouzení, zda v tomto případě došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 21 odst. 1 písm. d) PřesZ, bude předáno k zodpovězení kompetentnímu Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy.

Podle našeho názoru se nejedná o trvalý přestupek.

4) Majitel psa nesplní svou povinnost (vést psa ve vymezených lokalitách obce na vodítku) stanovenou v obecně závazné vyhlášce obce

Jak posoudit situaci, kdy majitel psa nesplní svoji povinnost vést psa ve vymezených lokalitách obce na vodítku, stanovenou v obecně závazné vyhlášce obce (nechá ho při venčení v takovýchto lokalitách pobíhat volně kolem sebe)? Správní orgán dotyčné obce má za to, že se jedná o přestupek podle § 46 odst. 2 PřesZ, tedy porušení povinnosti stanovené v obecně závazné vyhlášce obce vydané na úseku její samostatné působnosti, kdežto obecní policie dotyčné obce je toho názoru, že pobíhající psy je třeba řešit pouze jako přestupek podle zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon na ochranu zvířat proti týrání“), (takto jim to prý i „bylo doporučeno na rekvalifikačním kurzu“). Pro úplnost je třeba dodat, že v daném případě byla obecně závazná vyhláška upravující pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství na území obce vydána v roce 2005 v souladu s § 10 písm. a) a § 84 odst. 2 písm. i) zákona o obcích, ve znění účinném do 31. 12. 2005, k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku. Správní orgán je, na rozdíl od obecní policie, toho názoru, že zákon na ochranu zvířat proti týrání by bylo namíste aplikovat jen v těch případech, kdy pes volně pobíhá na území dané obce (bez přítomnosti majitele) v důsledku toho, že ho majitel nezabezpečil proti úniku.

Odpověď:

S názorem tazatele se v obecné rovině ztotožňujeme (pokud je obecně závazná vyhláška obce dosud platná a účinná), zdůrazňujeme však, že k výkladu zákona na ochranu zvířat proti týrání je kompetentní Ministerstvo zemědělství.

5) Příslušnost k projednání kázeňského přestupku

Obcí byl předán Vězeňskou službou ČR k vyřízení kázeňský přestupek podle § 46 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 169/1999 Sb.“), spočívající v zaviněném porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu, jehož se v době výkonu trestu odnětí svobody dopustil pachatel tím, že porušil povinnost stanovenou v § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., a to „Odsouzenému je zakázáno vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek anebo poškodit zdraví,“ přičemž pachatel již přestal být osobou uvedenou v § 10 odst. 1 písm. b) PřesZ (byl z výkonu trestu odnětí svobody již propuštěn). Není nám dostatečně jasné, zda i zvláštní typ = kázeňský přestupek podle zákona č. 169/1999 Sb. jsou oprávněny projednávat obce a pokud ano, zajímalo by nás, zda k projednání jsou příslušné obce základního typu nebo obecní úřady obcí s rozšířenou působností?

Odpověď:

Kázeňské přestupky (§ 46 zákona č. 169/1999 Sb.) nelze považovat za jednání, které má znaky přestupku a jehož se dopustila osoba během výkonu trestu odnětí svobody (§ 10 odst. 1 písm. b) PřesZ).

Zákon č. 169/1999 Sb. v § 46 stanoví, že za kázeňský přestupek lze uložit kázeňský trest. Podle § 51 zákona č. 169/1999 Sb. má kázeňskou pravomoc generální ředitel Vězeňské služby a ředitelé věznic. A zejména, v § 55 je řešena odpovědnost za jednání, které má znaky přestupku, pokud bylo spácháno během výkonu trestu, kdy i za toto jednání lze uložit kázeňský trest. Sám zákon č. 169/1999 Sb. tedy rozlišuje mezi kázeňským přestupkem a jednáním, které má znaky přestupku.

PřesZ pak v § 10 odst. 2 stanoví, že jednání, které má znaky přestupku se projedná jako přestupek, pokud jeho pachatel přestal být ve výkonu trestu odnětí svobody.

Podle našeho názoru tedy není možné po propuštění osoby z výkonu trestu její kázeňské provinění stíhat jako přestupek správními orgány, neboť k tomuto je oprávněn pouze ředitel věznice a pouze po dobu výkonu trestu.

Obecně pak lze říci, že pokud není zákonem výslovně upraveno, který správní orgán přestupky projedná, projednává je obecní úřad obce s rozšířenou působností (§ 53 odst. 2 PřesZ).

6) Určení místní příslušnosti v případě jiného správního deliktu PO či podnikající fyzické osoby dle zákona o obcích

Dle jakého ustanovení § 11 odst. 1 SŘ je třeba určit místní příslušnost správního orgánu k projednání (jiného) správního deliktu např. při porušení tržního řádu, který je vydáván ve formě nařízení obce, v případě podnikající fyzické osoby a v případě PO? Bude určujícím kritériem místo činnosti, tedy místo, kde k deliktu došlo, nebo místo podnikání, potažmo místo sídla?

Odpověď:

Vzhledem ke skutečnosti, že na projednávání (jiných) správních deliktů podle zákona o obcích (PO a podnikajících fyzických osob) se ustanovení části třetí PřesZ nepoužijí, je nezbytné určovat místní příslušnost správních orgánů k projednání těchto správních deliktů podle § 11 SŘ. Rozhodující je § 11 odst. 1 písm. a) SŘ, které má aplikační přednost před ostatními ustanoveními § 11 odst. 1 písm. b) až e) téhož předpisu. Tedy rozhodující pro určení místní příslušnosti správního orgánu k projednání jiného správního deliktu podle příslušných ustanovení zákona o obcích bude místo činnosti, kde k porušení tržního řádu došlo.

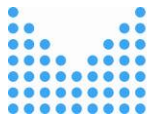
7) Zrušení usnesení o odložení věci dle § 66 PřesZ

Došlé oznámení o přestupku bylo podle nového znění § 66 odst. 4 PřesZ odloženo usnesením poznamenaným do spisu, osoba dotčená jednáním podezřelé osoby byla o tom vyrozuměna. Následně však správní orgán dospěl k závěru, že odložení bylo provedeno nesprávně a řízení o přestupku má být zahájeno. Jak v tomto případě postupovat, když usnesení o odložení nelze zrušit v přezkumném řízení dle § 94 odst. 3 SŘ? Lze v tomto případě využít § 156 odst. 2 SŘ ve spojení s § 158 odst. 2 téhož zákona? Popř. se i přes existenci usnesení o odložení věci zahájí řízení, neboť se v daném případě nejedná o překážku věci pravomocně rozhodnuté?

Odpověď:

Podle názoru odboru legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra, (dále jen „OLG“), účelem § 158 odst. 2 (ve spojení s § 156 odst. 2) SŘ není připustit rušení takových usnesení, proti nimž není možné podat odvolání a nemohou být samostatně ani předmětem přezkumného řízení. V případě usnesení o odložení věci tak nepřichází v úvahu jeho zrušení na základě § 156 odst. 2 ve spojení s § 158 odst. 2 SŘ.

Usnesení o odložení věci nebude vytvářet překážku věci pravomocně rozhodnuté, obdobně jako nevytváří takovou překážku v trestním řízení. Pokud tedy po vydání takového usnesení vyjdou najevo nové skutečnosti, které budou odůvodňovat zahájení řízení, příp. další prošetřování, usnesení o odložení věci takovému postupu bránit nebude. Usnesení o odložení věci se v těchto případech neruší.

8) Vyrozumívání „dotčených“ osob o odložení věci

V metodickém pokynu MV je uvedeno, že se vyrozumívají především osoby poškozené (tj. dle § 72 odst. b) PřesZ). Lze to tedy chápat tak, že o odložení věci se již nebude vyrozumívat třeba osoba, která bude v pozici oznamovatele? Jde o to, že oznamovateli ve většině případů vzniká nemajetková újma, ke které se nemusí během řízení připojit. Kdo tedy má být o odložení věci vyrozuměn? Dále, je zde uvedeno, že správní orgán nebude vyrozumívat o odložení věci v případě, že to bude pro správní orgán znamenat neúměrné náklady. Jak si máme vykládat pojem NEÚMĚRNÉ NÁKLADY. Znamená to třeba, již zaslání 2 obálek s dodejkou do vlastních rukou, která již v dnešní době vychází na cca. 50,- Kč /1 ks?

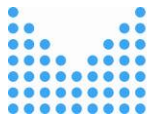
Odpověď:

Nutno vycházet z § 66 odst. 4 PřesZ, který stanoví, že o odložení věci „se vyrozumí osoby dotčené jednáním osoby podezřelé ze spáchání přestupku“. Pro definici dotčené osoby lze obecně využít i § 2 odst. 3 SŘ. Tedy, obecně vyrozumívat oznamovatele přestupku povinností není. Je nezbytné vždy posoudit, zda v konkrétním případě se jednání osoby podezřelé z přestupku bezprostředně dotýká práv (majetkových, osobnostních) oznamovatele. Pak je nezbytné oznamovatele o odložení věci vyrozumět. Např. pokud podnět oznamovatele (osoby, které byla způsobena nemajetková újma, nebo přímo budoucího možného poškozeného na majetku) bude odložen, je nezbytné tyto oznamovatele o této skutečnosti vyrozumět. V ostatních případech tuto povinnost správní orgán nemá.

Pojem „neúměrné náklady“ je velice široký. Domníváme se, že půjde např. o případy, kdy oznamovatelů bude více (např. § 144 SŘ, kdy oznamovatelé budou mít trvalý pobyt či sídlo v zahraničí apod.). Tedy rozeslání oznámení o odložení věci dvěma či pěti možným oznamovatelům, bez ohledu na cenu doručovací služby, nebudou neúměrné náklady.

9) Nemožnost společného řízení, dokazování

Je nutné v případech, kdy z oznámení o přestupku vyplývá, že jedním skutkem mohly být naplněny skutkové podstaty dvou přestupků nespádajících pod stejnou oblast veřejné správy, a tedy není možno o nich vést společné řízení, provádět dvojí dokazování výsledkem téhož (třeba i jediného) svědka, i když to v konkrétních případech může znamenat, že jedna a táž osoba bude jako svědek předvolána dvakrát a bude vypovídat (z jejího pohledu a z hlediska skutkového děje) k jedné události? Nebo by bylo možno v jednom z řízení provést důkaz listinou – protokolem o výsledku (téhož) svědka ve druhém z řízení? Vzhledem k tomu, že na řadě úřadů je projednávání přestupků soustředěno na jednom útvaru („přestupkovém oddělení“), může dojít i k poněkud absurdním situacím, kdy jeden a týž úředník povede obě řízení (tj. řízení o obou přestupcích spáchaných v jednočinném souběhu nestejnorožím), k nimž bude dvakrát předvolávat jednu a tutéž osobu jako svědka. Měl by v takovém případě svědek nárok na dvojí svědečné?

Odpověď:

Obecně je s ohledem na § 57 odst. 1 PřesZ třeba vést dvě řízení, v takovém případě by svědek podával dvojí svědeckou výpověď. Je možné, že svědek požádá v obou případech o náhradu hotových výdajů a ušlého výdělku, avšak při rozhodování by správní orgán měl zohlednit to, že např. náhrada výdajů souvisejících s dopravou na místo konání ústního jednání (konaného ve stejný den a přibližně stejnou hodinu) již byla svědkovi zaplacená v předchozím řízení.

Podle § 140 SŘ by možná připadlo v úvahu rozhodnout o žádosti svědka společně ve společném řízení.

Protokol z ústního jednání lze považovat za veřejnou listinu, v úvahu tak připadá i možnost provedení důkazu listinou, je však třeba vždy počítat s tím, že účastník řízení může klást svědkovi dotazy, které mohou být jinačí např. s ohledem na jinou skutkovou podstatu přestupku, který je projednáván.

10) Účast obviněného, který je ve výkonu trestu odnětí svobody

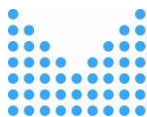
Je-li obviněný ve výkonu trestu odnětí svobody, je tato skutečnost překážkou, která obviněnému brání, aby v řízení sám činil úkony (zúčastnil se ústního jednání)? Pokud si sám nezvolí zmocněnce, má mu správní orgán ustanovit opatrovníka dle § 32 odst. 2 písm. b) SŘ? (POZN.: správní orgán věc po obdržení oznámení dle § 66 odst. 2 PřesZ neodložil, ani ji nepostoupil jinému věcně příslušnému správnímu orgánu v místě nápravného zařízení, chce věc projednat sám)

Odpověď:

Správní orgán by měl nejprve zjistit, zda věznice, ve které se pachatel přestupku zdržuje, umožní jeho výslech a za jakých podmínek. Správní orgán pak má možnost také dožádat správní orgán, v jehož územním obvodu se věznice nachází, o výslech této osoby. Podle názoru MV v případě kdy si obviněný nezvolí zmocněnce a správní orgán nebude moci provést ústní jednání bez jeho přítomnosti, je možné tomuto ustanovit opatrovníka (§ 32 odst. 2 písm. b) SŘ). I v takovém případě má však správní orgán povinnost zasílat obviněnému všechny písemnosti, aby se k nim mohl vyjádřit přímo alespoň písemně.

11) Postup Policie ČR (dále jen „PČR“), absence opisu z RT

Má PČR povinnost u každého pachatele, který spáchá přestupek dle § 91 PřesZ, vyžádat si OPIS z EP, který posléze přiloží k oznámení přestupku, nebo pořízení OPISU je především povinností orgánů projednávajících přestupky? Doposud PČR k oznámení přestupku OPIS nepřikládala, ale dle mého názoru, jen v případě, že dojde ke krádeži, kde bude zboží vráceno zpět do prodeje (tj. nedojde k majetkové újmě) a může být přestupek vyřešen PČR blokově na místě. Ale i tak je věc postoupena ke správnímu orgánu bez OPISU a bez dalšího vysvětlení, proč nebyla věc řešena blokově na místě. Má tedy PČR povinnost pořizovat OPIS

z EP při každém přestupku dle § 91 PřesZ nebo je to povinností až správního orgánu?

Odpověď:

Podle našeho názoru má PČR (ale i obecní či vojenská policie) vždy povinnost si vyžádat opis z EP, pokud bude řešit v blokovém řízení přestupky, které podléhají evidenci z důvodů recidivy, tj. zejména přestupky dle § 47 odst. 1, § 49 a § 50 (viz § 91a, § 84 odst. 4 a § 47 odst. 4, § 49 odst. 5 a § 50 odst. 5 PřesZ).

Pokud příslušník PČR na místě dojde k závěru, že nejsou splněny podmínky pro řešení přestupku v blokovém řízení, má PČR povinnost přestupek oznámit příslušnému správnímu orgánu (viz § 58 odst. 2 PřesZ). V tomto oznámení by PČR měla zaslat i opis z EP, který si vyžádala pro potřeby řešení přestupku v blokovém řízení (jako součást „nezbytných šetření ke zjištění osoby podezřelé ze spáchání přestupku“) a sdělit, proč neřešila přestupek v blokovém řízení.

12) Opis z RT k osobě cizince

Z § 69 PřesZ vyplývá povinnost správních orgánů v určených případech pořizovat před uložením blokové pokuty, před vydáním příkazu, nebo po zahájení řízení o přestupcích opis z EP. V případě cizinců, kteří nejsou v EP evidováni, nelze opis opatřit. Strážníci městské policie při projednávání přestupků v blokovém řízení postupují na základě pokynů nadřízených stejným způsobem – opatřují si opisy z EP. V případě, že jim RT opis k osobě cizince z uvedeného důvodu nevydá, nepřístupují k projednání přestupků v blokovém řízení a oznamují je správnímu orgánu. Správní orgán rovněž nezíská opis (ze stejného důvodu – cizinec není v EP dosud evidován), paradoxně se od něho ale projednání přestupku očekává. Jak mají městské policie a správní orgány tento nesoulad řešit?

Odpověď:

Předně odkazujeme na metodickou pomůcku⁴ MV k novele PřesZ (viz Kapitola „4. Evidence přestupků“).

„V případě, že správní orgán na základě identifikačních údajů, které zjistí o osobě podezřelé, nevyplní všechny kolonky uvedené ve formuláři žádosti o opis z EP, nezíská opis z EP, ale obdrží informaci, ve které bude uvedeno, že zadané identifikační údaje jsou nedostatečné pro ztotožnění osoby v EP (tzv. odmítnutí žádosti). Tato skutečnost nebrání tomu, aby při projednávání přestupku na místě, kdy nedojde k uložení blokové pokuty, byla věc postoupena příslušnému správnímu orgánu, pokud je k dispozici dostatek údajů umožňujících identifikaci osoby pro účely řízení o přestupku.“

⁴ Dostupná z webové adresy: <http://www.mvcr.cz/clanek/stavajici-zakon-o-prestupcich.aspx>

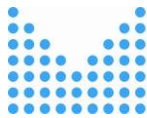
Nezíská-li strážník městské policie opis z EP z důvodu, že v něm o podezřelé osobě záznam není, je na jeho správním uvážení, tedy po zvážení okolností konkrétního případu zvolí, zda přestupek vyřeší na místě uložením blokové pokuty či tento oznámí k projednání příslušnému správnímu orgánu. Zde je nutné podotknout, že v případě, že by se strážníci městské policie výslovně vyhýbali ukládání pokut v blokovém řízení, a to i ve věcech, kde tak v minulosti činili, je vhodné iniciovat schůzku mezi tajemníkem a ředitelem (velitelem) městské policie k vyřízení nastalé situace (obec je zřizovatelem městské policie).

13) Chybný zápis v RT, přezkum

Z opisu z EP před vydáním příkazu městská část zjistila, že PČR dne 2. 11. 2016 uložila blokovou pokutu za přestupek proti majetku a dne 10. 11. 2016 uložila další blokovou pokutu za přestupek proti majetku. Městské části oznámený přestupek se také stal dne 10. 11. 2016 a oznámila ho Městská policie hl. m. Prahy. Není vyloučeno, že uvedená osoba kradla dne 10. 11. 2016 dvakrát. Tento („svůj“) přestupek bude městská část řešit v příkazním řízení, neboť opakované spáchání přestupku je zjevné. Domníváme se, že uložení blokové pokuty ze dne 10. 11. 2016 je v rozporu se zákonem, a protože považujeme za důležité sjednotit postup úřadů v těchto případech zjištěných z úřední činnosti. Dovolujeme si proto požádat o názor či doporučení dalšího postupu. Dle našeho názoru v úvahu připadá informace policejnímu orgánu jakožto podnět k přezkumnému řízení, zde ale není zřejmé, jaká součást blokovou pokutu nesprávně uložila – např. v rámci Prahy by bylo třeba ji informovat cestou krajského ředitelství PČR (pominu, že není zřejmé, kolik možných chybných zápisů se při činnosti správních orgánů objeví), zde je třeba poukázat i na novou 6 měsíční lhůtu k přezkumnému řízení. Městské části jsme také radili k druhému zápisu nepřihlížet a v rámci uložení sankce nezohledňovat, de facto tento postup ovšem úplně správný také dle našeho názoru není, neboť nezákonnost může být pouze domnělá (např. může jít o chybu zápisu), vzhledem k charakteru evidence by také mělo být důvěřováno jeho obsahu, dokud se neprokáže opak.

Odpověď:

S názorem tazatele, že je nezbytné podat podnět orgánům PČR k provedení přezkumného řízení, plně souhlasíme, se všemi důsledky vyplývajícími z § 85 odst. 5 a 6 PřesZ. Nicméně s doporučením k zápisu nepřihlížet nesouhlasíme. Jestliže obecní policie při projednávání přestupku v blokovém řízení zjistí, že je zde překážka rozhodnout o přestupku v blokovém řízení (§ 84 odst. 4 PřesZ), musí vždy postupovat tak, že přestupek v blokovém řízení nelze projednat a musí jej oznámit příslušnému správnímu orgánu. Přitom jí nepřísluší posuzovat oprávněnost zápisu v EP.

14) Vyžádání opisu z RT a vydání příkazu

Když chce správní orgán ve věci vydat příkaz, musí si vyžádat opis z EP a s tímto opisem obviněného seznámit (§ 36 odst. 3 SŘ). Lze pak vydat příkaz, který je prvním úkonem v řízení?

Odpověď:

Vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení (§ 150 SŘ)⁵. Ustanovení § 36 SŘ se použijí až v případě zahájení řízení o přestupku, pokud správní orgán rozhoduje příkazem, a pokud je tento prvním úkonem v řízení, nemá správní orgán povinnost postupovat podle § 36 SŘ. Má povinnost vyžádat si opis z EP, s tímto však pachatele přestupku neseznamuje. Tuto povinnost má vždy v případě vedení řízení před vydáním rozhodnutí (příkazu).

15) Městská policie předala správnímu orgánu k zápisu do EP blokovou pokutu, kde je chybné ustanovení PřesZ

Městská policie předá správnímu orgánu k zápisu do EP blokovou pokutu, kde je uvedeno chybné označení ustanovení PřesZ (např. § 50 odst. 3 místo § 50 odst. 1 písm. a) PřesZ). Jak postupovat ze strany městské policie a ze strany správního orgánu?

Odpověď:

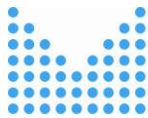
Nejprve je třeba říci, že chybné zápisy není možné zapsat do EP; existují číselníky a není možné zapsat něco mimo číselník (např. přestupek podle § 50 odst. 3 PřesZ).

Ačkoliv není zcela zřejmé, v jaké podobě městská policie předává podklady pro zápis do EP, je možný následující postup:

Pokud městská policie předává seznam ručně přepsaných údajů, ne kopie průpisů pokutového bloku, je na místě bezodkladně vyzvat městskou policii k opravení takové chyby, může se jednat např. o překlep. Městská policie pak bezodkladně opravené údaje předá zpět obecnímu úřadu k zápisu. Chyba je v tomto případě jednoznačně na straně městské policie.

Pokud městská policie předává k zápisu kopie průpisu pokutového bloku, a je tedy chybně uložena bloková pokuta, nebo pokud městská policie sama při kontrole možného překlepu zjistí, že se nejedná o překlep, ale o chybně vypsany pokutový blok, je na místě zrušit blokovou pokutu v přezkumném řízení. Následně lze věc znovu projednat jako přestupek. Ačkoliv zde je povinnost zapisovat pravomocná rozhodnutí, jimiž jsou přestupci uznáni vinným z přestupku, nelze tuto povinnost

⁵ Je-li v přestupkovém řízení rozhodováno příkazem, je tento vydáván bez předchozího řízení (§ 87 odst. 1 PřesZ), a může tak být vydán i bez předchozího oznámení o zahájení řízení, jako první úkon v řízení.

naplnit, neboť podklady, na základě kterých má k zápisu dojít, tento zápis neumožňují.

16) Zápis do EP – přestupek ve stádiu pokusu

V případě pravomocně uložené blokové pokuty za pokus přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. d) PřesZ ve znění účinném od 1. 10. 2016 se do EP zapíše (pokud jde o právní kvalifikaci ve smyslu § 16i odst. 2 písm. e) zákona o RT) pouze § 50 odst. 1 písm. d), nebo je nutno v EP zohlednit i fakt, že se jednalo o přestupek ve stádiu pokusu, a proto se zapíše i § 50 odst. 3 PřesZ?

Odpověď:

Zapíše se vždy skutková podstata přestupku. Pokus je pouze vývojovým stádiem protiprávního jednání. Na pokus přestupku se v zákonem výslovně uvedených případech hledí, jako by došlo k dokonání přestupku.

17) Jak zapisovat do EP přestupky vyřízené ve společném řízení?

Jak zapisovat do EP přestupky vyřízené ve společném řízení (§ 57 odst. 1 PřesZ), kde je uložena jedna pokuta?

Odpověď:

Podle názoru OLG v případě, že se vede společné řízení o několika přestupcích, přičemž všechny přestupky podléhají EP, vytvoří se v EP společný záznam zahrnující všechny tyto přestupky s tím, že se uvede sankce, která byla v řízení uložena, pouze jednou.

V případě, že se vede společné řízení o několika přestupcích, z nichž některý nepodléhá EP, postupuje se stejným způsobem jako v prvním popsáném případě, ovšem s výjimkou toho, že se ve společném záznamu neuvede přestupek, který nepodléhá EP, neboť v opačném případě by se jednalo o výkon veřejné moci nad rámec zákonné úpravy, a tedy o postup v rozporu se zákonem.

18) Zabrání legálně prodávaných drog?

Lze vyslovit zabrání věci v případě zajištění syntetických drog, které nejsou uvedeny na seznamu zakázaných látek?

Odpověď:

Tento problém musí řešit Ministerstvo zdravotnictví, nikoliv MV.

MV je toho názoru, že pokud nepůjde o protiprávní jednání (půjde o legální prodej), ustanovení § 15 či § 18 PřesZ je nepoužitelné.

V případě že půjde o přestupek, zde vidíme obecný zájem společnosti (§ 18 odst. 1 PřesZ) na tom, aby tyto nebezpečné látky byly zabráný a zlikvidovány, mj. se

zřetelem např. k rozhodnutí NS ze dne 26. 1. 2000, sp. zn.: 5 Tz 211/2000, podle něhož „zabrání věci přichází v úvahu jen ohledně věci, která už vzhledem ke své povaze je obecně nebezpečná a vyplývá z ní ohrožení zájmů České republiky pro případ, kdyby se dostala na její území. To lze dovodit zejména u věcí, jako jsou zbraně, výbušniny, drogy, jedy, radioaktivní materiál apod.“

19) Výroková část rozhodnutí o přestupku v případě, že do řízení vstoupí osoba, které byla přestupkem způsobena nemajetková újma

Dle § 72 písm. b) PřesZ, s účinností od 1. 10. 2016, může být účastníkem řízení i osoba, které byla přestupkem způsobena nemajetková újma. S odkazem na § 70 PřesZ a v návaznosti na Závěr č. 147 Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu⁶, však není správní orgán oprávněn rozhodnout o nároku na odčinění nemajetkové újmy. V případě, že se taková osoba přihlásí do řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy a doloží ji:

- bude taková osoba identifikována ve výrokové části rozhodnutí o přestupku spolu s dalšími účastníky řízení tak, jak ukládá SŘ, přestože správní orgán nerozhoduje o nemajetkové újmě a taková osoba ani nemá právo podat odvolání?
- nebo bude o uplatněném a doloženém nároku na přiznání nemajetkové újmy taková osoba pouze zmíněna v odůvodnění rozhodnutí (pro případné soudní řízení)?

Odpověď:

Osoba, která prokáže, že jí byla přestupkem způsobena nemajetková újma, bude ve výrokové části rozhodnutí o přestupku označena jako účastník řízení, ačkoli se o jejím nároku v řízení nerozhoduje. Správní orgán tedy tuto osobu uvede ve výrokové části rozhodnutí jako účastníka řízení, kterou identifikuje dle SŘ.

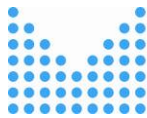
Vzhledem k tomu, že v řízení o přestupku se nerozhoduje o nároku o odčinění nemajetkové újmy, nemůže se tato osoba proti rozhodnutí o přestupku odvolat.

Rozhodnutí o přestupku jí bude doručeno, aby mohla případně uplatnit nárok na odčinění nemajetkové újmy v civilním řízení (viz výše zmiňovaný Závěr č. 147)

20) Hasičský záchranný sbor jako poškozený?

Vyplývá-li z oznámení přestupku, že na místě zasahoval hasičský záchranný sbor kraje, příp. jednotka dobrovolných hasičů, mohou mít tyto subjekty v řízení postavení poškozeného? Viz náklady zásahu – § 44 zákona č. 320/2015 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů (zákon

⁶ Dostupný na webové adrese: <http://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravni-mu-radu.aspx>

o hasičském záchranném sboru), do 31. 12. 2015 viz § 3a zákona č. 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů. Dle našeho názoru ne, náklady zásahu mohou vymáhat občanskoprávní cestou nebo přímým uložením povinnosti zaplatit.

Odpověď:

Pokud se hasičský záchranný sbor kraje nebo jednotka dobrovolných hasičů přihlásí v řízení o přestupku se svým nárokem na náhradu škody, má správní orgán povinnost o tomto nároku rozhodnout v souladu s § 70 PřesZ.

21) Zastavení řízení vedeného proti neznámému pachateli

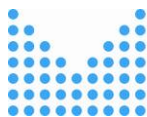
Správní orgán obdržel neúplný návrh na projednání přestupku urážky na cti. Navrhovatelka v návrhu označila pachatele pouze jako řidiče vozidla zn. Škoda, s uvedením registrační značky vozidla. Dále v návrhu popsala vzhled pachatele - muže. Správnímu orgánu se totožnost obviněného nepodařilo zjistit, provozovatelem a vlastníkem vozidla byla dle registru žena. Správní orgán nevyzval navrhovatelku k doplnění návrhu a nařídil ústní jednání ve věci „neznámého pachatele“. Jednání proběhlo, navrhovatelka se nedostavila a správní orgán zastavil řízení proti „neznámému pachateli“ z důvodu dle § 76 odst. 1 písm. j) PřesZ. Navrhovatelce byly uloženy náklady řízení. Tato se proti rozhodnutí odvolala, avšak odvolání podala opožděně. Správní orgán vyznačil na rozhodnutí doložku právní moci a věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu k zamítnutí opožděně podaného odvolání. V daném případě sice bylo rozhodnutí doručeno navrhovatelce, nikoliv však obviněnému, kterým je neznámý pachatel. Odvolací správní orgán se domnívá, že takové rozhodnutí nemůže nabýt právní moci. Jak lze takové zjevně nezákonné rozhodnutí zrušit?

Odpověď:

Pokud k tomuto případu opravdu došlo, byl postup správního orgánu prvního stupně zcela zmatečný a v rozporu se zákonem, a nezbývá než toto rozhodnutí, pokud budou splněny podmínky pro provedení přezkumného řízení, nebo obnovy řízení, zrušit a vyvodit proti oprávněné úřední osobě, která toto řízení vedla příslušná opatření. Řízení o přestupku nelze vést proti neznámému pachateli (a to už vůbec ne v případě návrhových přestupků – viz § 68 odst. 2, příp. § 68 odst. 3 PřesZ). V daném případě byly porušeny všechny zásady vedení řízení o přestupcích.

22) Ke lhůtě splatnosti nákladů řízení

Je lhůta splatnosti nákladů řízení ukládaných dle § 70 SŘ, event. dle § 79 PřesZ, stanovena právním předpisem nebo se jedná o lhůtu, jejíž délku je oprávněn stanovit správní orgán? Praxe správních orgánů je taková, že lhůtu splatnosti u uložených pokut stanovují přiměřeně dle výše pokuty (15 dnů, 1 měsíc atp.), přičemž lhůtu splatnosti uložených nákladů řízení ukládají totožnou se lhůtou splatnosti pokuty.

Činí tak z toho důvodu, aby povinný mohl obě částky platit najednou, uvedené je tedy ve prospěch účastníka. Shledáváte v tomto postupu nějaké pochybení?

Odpověď:

Máme za to, že SŘ ani PřesZ nestanoví konkrétní lhůtu, do kdy mají být náklady řízení uhrazeny. Obecně lze říci, že pokud správní orgán někomu určuje povinnost, musí také určit lhůtu, do kdy ji musí uhradit, a tato lhůta nesmí být nepřiměřeně krátká. Je tedy na zvážení správního orgánu, do kdy určí splatnost povinnosti nahradit náklady řízení, tato lhůta může být shodná s lhůtou pro zaplacení pokuty.

23) Opožděně podaný odpor

Je správný postup odvolacího správního orgánu, zjistí-li odvolací správní orgán v odvolacím řízení vedeném na základě odvolání podaného do „klasického“ prvostupňového rozhodnutí, že odpor proti původně vydanému příkazu byl ve skutečnosti podán opožděně (prvostupňový orgán si nesprávně spočítal lhůtu pro podání odporu), a tudíž prvostupňový orgán měl vzít příkaz za pravomocný, zrušit vydané prvostupňové rozhodnutí (překážka věci pravomocně rozhodnuté - z důvodu vydaného a pravomocného příkazu v téže věci) a řízení zastavit podle § 90 odst. 4 SŘ?

Odpověď:

Ano, tento postup je na místě. Odvolací správní orgán zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví dle § 90 odst. 4 SŘ, neboť příkaz nabyt právní moci a představuje překážku *res iudicata*.

24) K proplacení a zdaňování svědečného

Na základě četných dotazů správních orgánů 1. stupně si dovoluujeme požádat o vyjasnění stanoviska z KD ze dne 7. 6. 2016 - bod 2d), týkající se zdaňování a odvodů zdravotního pojištění z náhrad poskytovaných jiným osobám podle vyhlášky MV č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.

S vlastní aplikací právního názoru na tuto problematiku souvisí řada praktických problémů, které stanovisko MV vůbec nezvažuje a neřeší. Především stanovisko MV vychází z toho, že správní orgán, který svědka k jednání předvolal - tedy zde komise k projednávání přestupků - je tím orgánem, který tyto náhrady nejen vyplácí, ale je též zdaňuje jako zdanitelný příjem a odvádí z nich zdravotní pojištění. Otázkou však zůstává, jakou formou by měl tedy správní orgán postupovat, aby tomuto učinil zadost. Jeví se mi, že komise v rámci provádění svědeckých výpovědí v rámci ústního projednávání přestupku rozhodně nemůže průběh jednání narušovat tím, že bude nechávat každého předvolaného svědka vyplňovat veškeré daňové formuláře, prohlášení týkající se zdravotní pojišťovny a řešit další formalities s tím spojené, aby bylo všem popisovaným zákonným povinnostem týkajících se daní a poplatků na zdravotní pojištění učiněno zadost. Proto bych prosila o poskytnutí

metodické pomoci k tomu, jak postupovat. Praktický postup výpočtu zdanění, při zohlednění veškerých slev na dani, společného zdanění a různé jiné alternativy, které daňové předpisy u daně z příjmů umožňují, skutečně jdou nad rámec příslušnosti správního orgánu v rámci řízení o přestupku. Stejně tak je tomu u přihlašování a výpočtu zdravotního pojištění. S těmito náležitostmi je spojena samozřejmě obsáhlá administrativa, která předpokládá podstatnou časovou zátěž. Předpokládám, že k takovému postupu by byla nutná v každém konkrétním případě přinejmenším aktivní spolupráce účetní, resp. finančního odboru příslušného obecního úřadu, jehož součástí však samotná komise jako zvláštní orgán obce není. Dále je na zvážení, zda veškeré formální náležitosti (daňové formuláře apod.) posílat s případným poučením již v rámci předvolání ke svědecké výpovědi, či zda snad je předávat svědkovi při dostavení se k výpovědi nebo je po skončení svědecké výpovědi "odesílat" k vyřízení daňových a pojistných formalit na účetní či finanční odbor. Vše při tom v okamžiku, kdy není vůbec zřejmé, zda sám svědek nějaké svědecké uplatňovat bude, když ze zákona má právo uplatnit tyto náhrady jako svědecké až do 8 dnů ode dne vykonání svědecké výpovědi. Ve stanovisku MV se také prezentuje, že obdobně mají postupovat také soudy apod. Zajímalo by mě tedy, jaké jsou v obdobných případech dány formální postupy právě např. na soudech. Předpokládám, že obdobně by se daly tyto postupy využít i v podmínkách správního orgánu.

Odpověď:

Pokud řízení o přestupcích provádí komise k projednávání přestupků, jsme toho názoru, že veškeré úkony spočívající s proplácením a zdaňováním svědeckého by měl provádět obecní úřad, nikoliv komise k projednávání přestupků. Je pouze na radě obce, jak řešení této problematiky stanoví (viz § 102 odst. 2 písm. f) a § 109 odst. 2 zákona o obcích).

Pokud jde o druhý dotaz, který směřuje k možnosti využít formulář, který tazatel zaslal spolu s dotazem v příloze (pozn.: jedná se o formulář, který si správní orgán sám vytvořil, když jako vzor použil formulář používaný v soudním řízení), k tomu uvádíme následující. Vytváření vlastních formulářů je možné, ale nesmí být v rozporu s § 79 odst. 4 SŘ a již zmíněnou vyhláškou MV č. 520/2005 Sb., o rozsahu výdajů ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Např. tazatelem předložený formulář již zcela zjevně tuto zásadu porušuje tím, že by mohl předvolaný svědek požadovat náhradu nákladů „za odměnu za zastupování advokátem nebo zmocněncem“, přičemž SŘ zastupování svědka advokátem či zmocněncem vylučuje.

Pozn.: k této otázce se rozvinula na KD diskuze, kdy zástupce KÚ Zlínského kraje uvedl, že pro podřízené správní orgány vypracovali v této záležitosti metodiku a vzorové formuláře, které mohou poskytnout i dalším krajům. Po dohodě

s příslušným KÚ jsou tyto výstupy přílohou tohoto zápisu spolu s poznatky (postřehy) OVS⁷.

25) Má zdravotní pojišťovna či okresní správa sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) právo na poskytnutí kopií svědeckých výpovědí ze spisu?

Má zdravotní pojišťovna či OSSZ právo na poskytnutí kopií svědeckých výpovědí z přestupkového spisu (zdravotní pojišťovna se v žádosti odkazuje na § 55 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů; OSSZ se odkazuje na § 117 odst. 5 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů)? Domníváme se, že OSSZ jednoznačně má právo jak na zaslání pravomocného rozhodnutí o přestupku, tak i na poskytnutí dalších podkladů ze spisu – viz znění § 117 odst. 5 písm. c), d) zákona o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, byť odkazuje pouze na povinnost sdělit údaje, nikoliv přímo poskytnout kopie podkladů ze spisu. U zdravotní pojišťovny však taková výslovná povinnost pro správní orgány (úřady) v § 55 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, chybí, domníváme se však, že by se event. daly podklady včetně pravomocného rozhodnutí poskytnout v režimu § 38 odst. 2 SŘ formou umožnění nahlédnutí do spisu jiné osobě, která prokáže právní zájem.

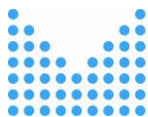
Odpověď:

Položená otázka bude předána k zodpovězení kompetentnímu Ministerstvu práce a sociálních věcí. V každém případě, pokud zdravotní pojišťovna, či OSSZ bude požadovat nahlížení do spisů, je nezbytné postupovat dle ustanovení § 38 správního řádu.

26) K audiozáznamům pořizovaným PČR

Ze stanoviska MV k audio a videozáznamům PČR při oznamování přestupků, které bylo prezentováno jako společné stanovisko OVS a OBP na KD k přestupkové problematice dne 7. 6. 2016 mj. vyplývá, že „pokud PČR postupuje podle PřesZ a oznamuje přestupky podle § 58 odst. 2 PřesZ, musí o zjištěných skutečnostech sepsat úřední záznam, který přiloží k oznámení, PČR tedy nemůže některý z přestupků, uvedený v § 58 odst. 2 PřesZ, oznámit obci pouze tím způsobem, že jí předá audio či video záznam bez listinného úředního záznamu, v němž by byla zaznamenána zjištění PČR“. V minulých dnech se na KÚ obracely správní orgány I. stupně, které projednávají přestupky dle § 46 – 50 PřesZ s dotazy, týkajícími se postupu PČR, která správní orgány zve na prezentaci zavedení audiozáznamů do přestupkového řízení, kdy jim při této prezentaci sděluje, že s účinností od ledna roku 2017 bude úřední záznam o podání vysvětlení zpracován pouze formou audiozáznamu. Tento postup přitom nebyl ze strany PČR s KÚ předem konzultován.

⁷ Viz Příloha č. 3 k tomuto zápisu - poskytnutý metodický materiál a vzorové formuláře.

Přestože správní orgány I. stupně při prezentaci oprávněně odkazují na výše uvedené stanovisko MV, odmítá jej údajně PČR akceptovat a považuje tento postup za „hotovou věc“, se kterou příslušné úřady pouze seznamuje, aniž by byla ochotna se zabývat argumenty a výhradami, které příslušné správní orgány k uvedenému namítají.

Odpověď:

Společné stanovisko OVS a OBP zaslal první náměstek ministra vnitra pro řízení sekce vnitřní bezpečnosti přímo policejnímu prezidentovi. To, že jej PČR nerespektuje se OVS dozvěděl až na základě výše uvedeného dotazu, posléze v rámci tohoto KD byl upozorněn na uvedené i ze strany ostatních KÚ. Vzhledem k tomu, že OVS nebyl ze strany PČR nijak kontaktován v této věci a předmětná záležitost s ním ani nebyla konzultována, přičemž OVS nemá zpráv, že by uvedené bylo konzultováno i s OBP, věc bude znovu otevřena a řešena. Nyní bude věc předána k vyjádření OBP, který spadá pod prvního náměstka ministra vnitra pro řízení sekce vnitřní bezpečnosti.

27) Je KÚ oprávněn provést kontrolu městské policie jakožto orgánu obce projednávajícího přestupky?

Obdrželi jsme od OBP podnět k provedení kontroly výkonu přenesené působnosti. OBP se domáhá toho, aby KÚ provedl kontrolu orgánů města Chvaletice projednávajících přestupky, a to zejména Městské policie Chvaletice z hlediska přiměřenosti jednotlivých úkonů, které tato při plnění svěřených úkolů činí (strážníci městské policie mají proti pachatelům zasahovat nepřiměřeně). I s ohledem na přílohu č. 1 zápisu z KD 9. 6. 2015 se domníváme, že KÚ není oprávněn provádět kontrolu obecní policie jako takové. KÚ je příslušný k přezkumu rozhodnutí strážníka v blokovém řízení, což se děje na základě podnětů osob, kterým byla bloková pokuta uložena, nebo na základě podnětu samotné městské policie, pokud zjistí, že blok není v souladu se zákonem a účastník podnět k přezkumu nepodal. V případě takového přezkumu jsou KÚ předány veškeré dostupné podklady, týkající se napadené blokové pokuty, včetně vyjádření dotčených strážníků k obsahu stížnosti. V rámci přezkumu jsou potom zkoumány veškeré okolnosti, za nichž byla bloková pokuta uložena, přiměřenost zákroku strážníků je však zkoumána pouze v tom směru, zda např. výzva učiněná vůči občanovi nebyla zjevně v rozporu se zákonem apod. Domníváme se tedy, že KÚ není příslušný k tomu, aby provedl kontrolu obecní policie, byť je to orgán obce projednávající přestupky. Pravomoci KÚ ve smyslu § 126 zákona o obcích jsou vůči obecní policii realizovány na základě konkrétních podnětů vůči konkrétním správním rozhodnutím strážníků učiněných v blokovém řízení. KÚ není v rámci své kontrolní a dozorové činnosti příslušný zkoumat a hodnotit činnost městské policie (přiměřenost zákroků vůči občanům, zneužívání právních institutů zakotvených v zákoně o obecní policii apod.).

Odpověď:

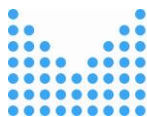
OVS v první řadě podotýká, že stanovisko, které bylo přílohou č. 1 k zápisu z KD 9. 6. 2015 vypracoval sám OBP. Jelikož je v tomto stanovisku výslovně uvedeno, cit.: „vzhledem k tomu, že ze žádného právního předpisu nevyplývá oprávnění krajského úřadu kontrolovat výkon oprávnění obecní policie resp. strážníka podle zákona o obecní policii ani podle jiného zákona (včetně zákona o silničním provozu), je nutno odmítnout případnou snahu krajského úřadu zejména po kontrole...“, což je přímo v rozporu s nynějším požadavkem OBP, aby KÚ provedl kontrolu, OVS v této záležitosti oslovil OLG, který zaujal k uvedenému problému tento názor:

Obecní policie je orgánem obce zřizovaným zastupitelstvem obce v samostatné působnosti formou obecně závazné vyhlášky. Ze zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o obecní policii“), vyplývá, že plnění hlavního úkolu obecní policie (zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku v rámci působnosti obce) je delegována na zaměstnance obce zařazené do obecní policie, tj. na strážníky. Strážníci mimo jiné odhalují přestupky a jiné správní delikty, jejichž projednávání je v působnosti obce, a ukládají a vybírají pokuty v blokovém řízení.

Obecní policie však není správním orgánem v plném slova smyslu (§ 1 odst. 1 SŘ), neboť s výjimkou blokového řízení u vybraných skutkových podstat přestupků obecní policie, resp. strážník nerozhodují o tom, zda osoby mají či nemají práva a povinnosti, ani práva a povinnosti těmto subjektům nezakládají. V případě, že strážník rozhoduje o přestupku v blokovém řízení, pak má postavení správního orgánu ve smyslu § 1 odst. 1 SŘ a řídí se příslušnými ustanoveními PřesZ (např. může věc odložit podle § 66 PřesZ) a SŘ⁸. V tomto případě tedy strážník vykonává přenesenou působnost, resp., pokud strážník využívá oprávnění dané mu zákonem o obecní policii (oprávnění požadovat vysvětlení podle § 11, oprávnění požadovat prokázání totožnosti podle § 12, oprávnění předvést osobu podle § 13) v přímé souvislosti s projednáváním přestupku, jedná se o výkon přenesené působnosti (§ 95a PřesZ).

Podle § 178 odst. 2 věty druhé SŘ je KÚ nadřízeným orgánem i vůči obecní policii v případě rozhodnutí vydaných strážníky obecní policie v blokovém řízení. Podle § 129 odst. 1 zákona o obcích vykonává kontrolu přenesené působnosti KÚ. Kontrolou se pro účely obecního zřízení rozumí činnost, při které se zjišťuje, zda orgány obcí, dodržují při výkonu přenesené působnosti zákony, jiné právní předpisy a v jejich mezích též usnesení vlády, směrnice ústředních správních úřadů, jakož i opatření příslušných orgánů veřejné správy přijatá při kontrole výkonu

⁸ Postavení strážníka obecní policie jako správního orgánu plyne též z § 91 odst. 2 písm. e) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“).

přenesené působnosti. V posuzovaném podnětu je uvedeno, že se jedná o možné zneužívání pravomocí strážníků v souvislosti s projednáváním přestupků, tedy v rámci výkonu přenesené působnosti. Proto máme za to, že v daném případě je KÚ příslušný k provedení kontroly. Pokud by se jednalo o podnět ke kontrole v tom smyslu, zda obecní policie zabezpečuje místní záležitosti veřejného pořádku v rozsahu § 2 zákona o obecní policii bez vztahu k projednávání přestupků, resp. zda nezneužívá svých pravomocí bez přímé souvislosti s projednáváním přestupků, spadalo by to do samostatné působnosti obce, jejíž kontrolu vykonává MV (odbor veřejné správy, dozoru a kontroly).

28) Dotazy k zákonu č. 250/2016 Sb.

A) Podle § 112 odst. 8 zákona č. 250/2016 Sb. „Nabytím účinnosti tohoto zákona není dotčena platnost veřejnoprávních smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona“. Jak konkrétně toto ustanovení vykládat?

A1) Znamená to tedy, že pokud jsou uzavřeny veřejnoprávní smlouvy mezi obcemi např. na dobu neurčitou ohledně přenosu jen některé části přestupkové agendy (nikoli na celou), pak tuto část bude vykonávat obec, na kterou daná část přestupkové agendy byla přenesena a část bude vykonávat původní obec (což by ovšem bylo v rozporu s § 105 zákona č. 250/2016 Sb.)?

Odpověď OLG:

Ano.

A2) Nebude tedy nutné nijak měnit existující veřejnoprávní smlouvu? Stejně tak, pokud došlo k přenesení celé agendy § 53 odst. 1 PřesZ avšak správní delikty fyzických osob podnikajících a PO zůstaly nadále v projednávání obcí - nově budou tyto delikty přestupky, které však nebyly přeneseny veřejnoprávní smlouvou (např. dnešní § 58 zákona o obcích a jeho novela, kdy půjde o přestupky v řešení obcí), a tudíž je budou muset projednávat obce (neboť k jejich přenesení většinou nedošlo).

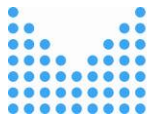
Odpověď OLG:

Nebude třeba měnit.

A3) S tím souvisí poddotaz, zda podle § 105 zákona č. 250/2016 Sb. je myšlen přenos pouze přestupkové agendy dle § 60 odst. 2 tohoto zákona, nebo přenos celkové agendy, kdy obec je příslušná k projednávání přestupku na základě zvláštního zákona (viz právě zákon o obcích po připravované novele – sněmovní tisk č. 929).

Odpověď OLG:

Týká se to výkonu celé přestupkové agendy podle všech zákonů, nicméně pouze těch přestupků, ke kterým jsou příslušné všechny obce, tj. nelze přenést příslušnost,

která by byla svěřena zákonem jen obci s rozšířenou působností - viz omezení v § 63 odst. 1 zákona o obcích.

A4) *Pokud jsou uzavřeny veřejnoprávní smlouvy mezi obcemi, kdy došlo k přenesení agendy přestupkové na obec, která není ani obcí s rozšířenou působností, ani obcí s pověřeným obecním úřadem, tak ani tehdy není nutné nijak měnit existující veřejnoprávní smlouvy, a tato obec bude nadále činnost vykonávat na místo předávající obce (přestože zákon č. 250/2016 Sb. umožňuje přenos agendy pouze na obce s rozšířenou působností a na obce s pověřeným obecním úřadem)?*

Odpověď OLG:

Není třeba měnit.

A5) *Pokud jsou uzavřeny veřejnoprávní smlouvy mezi obcemi, kdy předmětem smlouvy bylo přenesení výkonu přestupkové agendy podle § 53 odst. 1 PřesZ (takto zněl přesně předmět veřejnoprávní smlouvy), přičemž toto ustanovení je logicky jiné v novém zákoně, je potřeba měnit veřejnoprávní smlouvy, aby obsahovaly správné znění (včetně určení konkrétních ustanovení) nového zákona?*

Odpověď OLG:

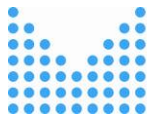
Není třeba měnit, je nutno dát přednost materiálnímu výkladu, tedy, pokud se ustanovení věcně nezmění, tak není nutno veřejnoprávní smlouvu z tohoto důvodu měnit.

A6) *Pokud jsou uzavřeny veřejnoprávní smlouvy mezi obcemi podle § 3a zákona o obecní policii, kdy předmětem byl výkon obecní policie v oblasti přestupkové agendy (tj. strážníci obecní policie vykonávali zákonem svěřenou část agendy i na území jiné obce, právě na základě dané veřejnoprávní smlouvy) a nyní dochází ke změně PřesZ, je nezbytné dané smlouvy nějak měnit?*

Odpověď OLG:

Smlouva zní na přenos působnosti, takže se může v čase změnit podle toho, jak se mění rozsah působnosti obecní policie, není tedy třeba měnit.

A7) *Znamená to tedy (s ohledem na přechodná ustanovení zákona č. 250/2016 Sb.), že veřejnoprávní smlouvy, které byly uzavřeny před účinností cit. zákona na dobu neurčitou, avšak neodpovídají podmínkám stanoveným v § 105 zákona, zůstávají bez dalšího v platnosti? A pokud je nezbytné takové veřejnoprávní smlouvy měnit, jakým způsobem může ke změně dojít, pokud smluvní strany dobrovolně nepřistoupí na změnu, výpověď smlouvy apod. Bude muset krajský úřad autoritativně rušit takové veřejnoprávní smlouvy?*

Odpověď OLG:

V daném případě je nutno striktně vycházet ze znění přechodného ustanovení, tedy veřejnoprávní smlouvy uzavřené na dobu neurčitou a neodpovídající podmínkám uvedeným v § 105 zákona č. 250/2016 Sb., budou platné i po 1. 7. 2017. Ustanovení § 105 se vztahuje pouze na nově uzavírané smlouvy, tedy na smlouvy uzavřené po 1. 7. 2017. Dosud uzavřené veřejnoprávní smlouvy tedy nebude nutné měnit, ani vypovídat.

B) Podle § 100 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. příslušný správní orgán zruší v přezkumném řízení (mimo jiné) rozhodnutí o přestupku, vyjdou-li najevo skutečnosti, které odůvodňují posouzení skutku, o kterém již bylo pravomocně rozhodnuto jako o přestupku, jako trestného činu. - Musí se jednat o skutečnosti, které existovaly v době vydání rozhodnutí o přestupku, nebo se může jednat o skutečnosti, které nastaly až po vydání rozhodnutí? Jako příklad lze uvést např. sousedské neshody, v rámci nichž jeden soused fyzicky napadne druhého, o věci bude pravomocně rozhodnuto jako o přestupku proti občanskému soužití - ublížení na zdraví, avšak teprve po určité době (např. po 2 – 3 měsících) se u napadeného projeví příznaky poranění mozku, jež vznikly, jak vyplývá z lékařské zprávy, v příčinné souvislosti s předmětným fyzickým napadením a byly lékařem vyhodnoceny jako ohrožující zraněného na životě, a je tedy důvod pro právní kvalifikaci skutku jako trestného činu. Lze v takovémto případě postupovat podle § 100 věty první (samozřejmě při dodržení podmínek uvedených v § 100 odst. 2 a 3 zákona č. 250/2016 Sb.)?

Odpověď OLG:

Vzhledem k účelu daného ustanovení se dle našeho názoru může jednat o skutečnosti, které nastanou až po vydání rozhodnutí o přestupku a správní orgán se je dozví např. od orgánu činného v trestním řízení, který zahájil trestní stíhání proti pachateli přestupku, nebo se je správní orgán dozví přímo od pachatele přestupku, popř. od poškozeného. Při dodržení lhůt pro přezkumné řízení lze pak takové rozhodnutí o přestupku zrušit.

C) Zákon č. 250/2016 Sb. neobsahuje ustanovení obdobná § 60 stávajícího PřesZ. Znamená to, že za účelem prověření došlého oznámení o přestupku budou moci správní orgány využívat již pouze institut vysvětlení podle § 137 SŘ?

Odpověď OVS:

SŘ je obecným právním předpisem vůči zákonu 250/2016 Sb., pokud tedy tento zákon něco neupravuje, použije se obecná úprava, v tomto případě § 137 SŘ. Pojetí vysvětlení ve SŘ je v podstatě identické jako v PřesZ a není tedy nutná speciální úprava v PřesZ, vždy je však nutné ctít zásadu zákazu sebeobviňování a donucování k výpovědi u podezřelého z přestupku

D) Jak bude hodnotit KÚ při kontrolní činnosti přestupek projednaný osobou, která nesplňuje kvalifikaci dle § 111 zákona č. 250/2016 Sb.?

Odpověď OLG a OVS:

Pokud bude v roce 2023 přestupky projednávat osoba, která nesplňuje kvalifikační požadavky, resp. pokud by se s touto záležitostí KÚ setkal, na tuto skutečnost upozorní v kontrolním protokolu a uloží nápravné opatření.

Pokud je rozhodnutí vydáno oprávněnou úřední osobou, která nesplňuje požadavky na kvalifikaci ve smyslu § 111 zákona č. 250/2016 Sb., toto rozhodnutí je nezákonné a je třeba ho v přezkumném řízení zrušit.

III. Relevantní judikatura pro přestupkové řízení

- 1) **Rozsudek NSS ze dne 20. 9. 2016, č. j. 7 As 164/2016 – 38** – u podání zaslaných e-mailem na elektronickou podatelnu správního orgánu, je nutno prokázat, zda byly doručeny do elektronické podatelny správního orgánu, není podstatné, kdy byly odeslány
- 2) **Rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2016, č. j. 1 As 135/2016 – 25** – v případě, že proti rozhodnutí není dále přípustný řádný opravný prostředek, a toto rozhodnutí přesto obsahuje nesprávné poučení o možnosti podat odvolání, toto nesprávné poučení nezakládá možnost odvolání podat
- 3) **Rozsudek NSS ze dne 12. 10. 2016, č. j. 7 As 195/2016 – 21** – pokud zákon výslovně stanoví, že proti rozhodnutí (v daném případě) odvolání není přípustné, nemůže být toto připuštěno ani z důvodu nesprávného poučení správním orgánem; nesprávné poučení správního orgánu totiž nemůže založit právo na podání opravného prostředku
- 4) **Rozsudek NSS ze dne 5. 10. 2016, č. j. 10 As 246/2015 – 34** – zde se NSS mj. neztotožnil s námitkou stěžovatele, že „výzva k odstranění vady podání je svého druhu procesní rozhodnutí (o stanovení lhůty k provedení úkonu)“; NSS zde uvedl, že SŘ počítá pouze se dvěma formami rozhodnutí správních orgánů, a to rozhodnutím (v užším slova smyslu) a usnesením, jakožto typickou formou rozhodování o procesních otázkách; v obou případech však rozhodování správního orgánu v této formě musí stanovit zákon; ustanovení § 37 odst. 3 SŘ ovšem neuvádí, že by výzva k odstranění vad podání měla být učiněná formou rozhodnutí
- 5) **Rozsudek NSS ze dne 6. 10. 2016, č. j. 2 As 161/2016 – 52** – zde NSS mj. uvedl, že nesdělení oprávněné úřední osoby účastníkovi k jeho žádosti, nepředstavuje takové pochybení, pro které by bylo nutné považovat výsledné rozhodnutí správního orgánu za nezákonné
- 6) **Rozsudek NSS ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 78/2016 – 40** – zde NSS mj. uvedl, že z § 88 odst. 1 SŘ sice vyplývá, že prvostupňový správní orgán má do

30 dnů ode dne doručení odvolání, pokud neshledá důvody pro autoremeduru (§ 87 SŘ), předat spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu; z uvedené úpravy však neplyne žádné veřejné subjektivní právo účastníka řízení, do něhož by mu mohlo být zasaženo, nýbrž se jedná o úpravu pouhého procesního postupu tak, aby byl technicky zajištěn průběh řízení po podání odvolání - je tedy na prvostupňovém správním orgánu a na odvolacím správním orgánu, aby v souladu se zásadami stanovenými v § 6 odst. 1, větě první, SŘ, ([s]právní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů), a v § 8 odst. 2 SŘ ([s]právní orgány vzájemně spolupracují v zájmu dobré správy), dodržely lhůty stanovené pro rozhodnutí o odvolání. V odvolacím řízení je odvolací správní orgán procesně „odpovědný“ za bezprůtahový průběh odvolacího řízení. Účastník řízení, který má za to, že se v odvolacím řízení projevují průtahy, proto musí svou snahu o nápravu směřovat především vůči odvolacímu orgánu. To jistě nevylučuje, aby se nad tento rámec z důvodů praktických (urychlení vyřízení věci a její řešení bez zbytečných formalit a prostojů) snažil o nápravu i přímo u prvostupňového orgánu. Pro úspěch případné navazující soudní ochrany je nicméně klíčové, aby se účastník řízení obrátil postupem podle § 80 odst. 3, věty druhé, SŘ na odvolací správní orgán. Je na odvolacím správním orgánu, aby si na základě žádosti účastníka opatřil u prvostupňového orgánu potřebné informace o dosavadním průběhu odvolacího řízení a zjednal nápravu, bude-li to namístě. Pokud opatření proti nečinnosti podle § 80 SŘ, jež inicioval účastník řízení, nebude úspěšné, může se účastník domáhat vydání rozhodnutí o odvolání žalobou na ochranu proti nečinnosti, kterou směřuje proti odvolacímu správnímu orgánu. Soud na základě takovéto žaloby zjistí, zda je odvolací správní orgán nezákonně nečinný, přičemž nezákonnou nečinností je nutno rozumět i postup prvostupňového správního orgánu v rámci odvolacího řízení, který je v rozporu s příslušnými ustanoveními o časových dimenzích odvolacího řízení, přesněji té jeho fáze, jež probíhá před prvostupňovým správním orgánem (postup podle § 87 či podle § 88 odst. 2 a především předání spisu odvolacímu správnímu orgánu ve lhůtě podle § 88 odst. 1 SŘ). (...) Nečinnost prvostupňového správního orgánu je plně přičitatelná odvolacímu správnímu orgánu, neboť je to v posledku odvolací orgán, který je jednak hlavním aktérem řízení o odvolání, jednak je zpravidla tím, kdo má nástroje k odstranění nečinnosti správního orgánu prvního stupně (§ 80 SŘ).

- 7) **Rozsudek NSS ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 1/2016 – 51** – k § 47 odst. 1 písm. a) a b) PřesZ (ve znění účinném do 30. 9. 2016); pro naplnění skutkové podstaty přestupku rušení nočního klidu není zapotřebí, aby si na rušení nočního klidu aktivně stěžovaly konkrétní osoby
- 8) **Rozsudek NSS ze dne 19. 10. 2016, č. j. 1 As 156/2016 – 23** – k omluvě z ústního jednání
- 9) **Rozsudek NSS ze dne 9. 11. 2016, č. j. 1 As 46/2016 – 24** – NSS se ztotožnil s názorem Krajského soudu v Brně, že pro posouzení totožnosti skutku je třeba rozlišovat mezi pojmy „skutek“ a „popis skutku“ [„skutek“ je to, co se ve vnějším

světě objektivně stalo, jedná se o určitou událost vyvolanou jednáním (konáním či opomenutím) člověka; naproti tomu „*popis skutku*“ je jen jeho slovním vyjádřením, které zahrnuje popis těch jednání či skutkových okolností, které lze podřadit formálním znakům přestupku či správního deliktu uvedeným v zákoně] - povinnost zachovat totožnost skutku neznamena, že správní orgán musí rozhodnout na základě totožného popisu skutku, který byl uveden v oznámení o zahájení řízení, neboť řízení slouží právě k tomu, aby konkrétní okolnosti charakterizující daný skutek byly zjištěny a ověřeny; některé okolnosti tak mohou být oproti oznámení o zahájení řízení přidány, jiné naopak odpadnou, ukáže-li se, že jsou pro následek irelevantní; toto upřesnění nenarušuje totožnost skutku (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 1. 2001, sp. zn. 3 Tz 279/2000)

10) Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 8. 2016, č. j. 33 A 14/2015 – 39

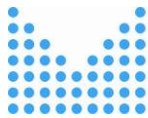
– právní věta: „*Vede-li správní orgán společné přestupkové řízení podle § 57 odst. 2 PřesZ vystupují vůči sobě spoluobvinění vzájemně v postavení svědka ve smyslu čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.) a vztahují se na ně veškerá práva z tohoto ustanovení vyplývající (právo být přítomen výpovědi druhého obviněného, vyslýchat jej apod.).“*

11) Nález Ústavního soudu ze dne 22. 6. 2016, sp. zn. I. ÚS 520/16 – právní věta:

„*V situaci „tvrzení proti tvrzení“ jsou obecné soudy povinny důkladně posuzovat věrohodnost jednotlivých proti sobě stojících výpovědí a postupovat obzvláště pečlivě a obezřetně při hodnocení těchto výpovědí a vyvozování skutkových závěrů, a to za přísného respektování principu presumpce neviny. Mimo jiné v takové situaci obecné soudy rozhodně nemohou opomenout, je-li u svědka či svědků, jejichž výpověď stojí proti výpovědi obviněného, objektivně přítomna pochybnost o jejich nezainteresovanosti na výsledku řízení. Uvedená povinnost obecných soudů je pak ještě zvýrazněna v případech, kdy taková svědecká výpověď či svědecké výpovědi, stojící proti výpovědi obviněného, představují jediný přímý důkaz, z něž má být prokázána vina obviněného. S ohledem na princip presumpce neviny i právo na spravedlivý proces pak rozhodně nelze akceptovat shledání viny obviněného za situace, kdy jediným přímým důkazem proti němu je výpověď svědka, u něž a priori nelze vyloučit jakýkoli zájem na výsledku řízení, přičemž tato svědecká výpověď je posouzena jako věrohodná toliko s odůvodněním, že byla podána pod hrozbou sankce v případě křivé výpovědi.“*

IV. Jiná sdělení

Dále byly vysvětleny změny ve formuláři výkazu o přestupcích projednaných orgány obcí a krajů za rok 2016. Tento formulář rozešle OVS elektronicky do 22. 12. 2016. Souhrnné výkazy za kraj je třeba zaslat elektronicky na MV na adresu: myron.zajonc@mvcz.cz do 15. února 2017.

V roce 2017 se KD uskuteční v těchto termínech:

- **7. 3. 2017**
- **6. 6. 2017**
- **5. 9. 2017**
- **5. 12. 2017**

Příští KD se uskuteční **v úterý dne 7. 3. 2017 formou osobního setkání od 10:00 hod. ve velké zasedací místnosti (1.40) v prvním patře budovy A Ministerstva vnitra na adrese náměstí: Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4 (bývalý Centrotex).**

Případné dotazy či podněty na KD zasílejte na OVS nejpozději do **23. 2. 2017.**

JUDr. Václav Henych
ředitel odboru všeobecné správy

Přílohy:

1. *Prezentace RT k Evidenci přestupků*
2. *Prezentace OBP k právu shromažďovacímu*
3. *Metodický materiál ke svědečnému, vzorové formuláře, poznatky OVS*